

श्रीमद् भगवद् गीता अने सांप्रत

तेरेया ज़तेन्द्र जेशंकरभाई, डी. जे.आर तेरेया

शोधछात्र, सौराष्ट्र युनिवर्सिटी
मार्गदर्शक, सौराष्ट्र युनिवर्सिटी

• प्रस्तावना

गांधीजी अे लभ्युं अे के जयारे हुं घोर अंधकारमां अेकला थई जव हुं अने मारुं ज़वन दुःभथी भराय जाय अे. तयारे हुं भगवद्गीतानो ज आधार लई हुं. पछी मने दुःभनो प्रभाव पण पडतो नथी. अेनुं अेक मात्र कारण श्रीमद् भगवद्गीता ज अे. श्रीमद् भगवद्गीता अे दुनियाना सौथी अलौकिक ग्रन्थ मनाय अे. आ ग्रंथमां भधा ज प्रकारनी समस्यानुं निवारण अे. आ ग्रन्थ उपर धणां भधां विद्वानोअे धणी भधी भाषामां भाष्य लभ्युं अे. विश्वनी लगभग भधी ज भाषाओमां अेनो अनुवाद थयेल अे. भधा धर्म अने आश्रमो माटे अेकमात्र उपयोगी ग्रन्थ भगवद्गीता ज अे. गीतानी गणनां प्रस्थानत्रयीमां थई अे. जेमां उपनिषद अने ब्रह्मसूत्रनो पण समावेश थाय अे. गीता विशे कहेवाय अे अे-

गीता सुगीता कर्तव्याकिमन्यैः शास्त्रविस्तरैः।

या स्वयं पद्मनामस्य मुखयद्मा द्विनिः सृताः॥²

अर्थात् गीता सुगीता करवाने योग्य अे. जे पद्मनाभ भगवान श्रीकृष्णां मुभारविंदमांथी नीकणी अे. पछी अन्य शास्त्रना विस्तारथी शुं प्रयोजन अे.

• श्रीमद् भगवद्गीतानो अर्थ :

श्रीमद् भगवद्गीता अे अेक सामासिक पद अे. जेमां त्रण पद अे. श्रीमद्, भगवत् अेवं गीता. श्री= अर्थात् श्री थी युक्त, मद् =मुभमांथी नीकणेल, भगवद् = भग अर्थात् भगवान द्वारा वद् अर्थात् बोलेल, श्री कृष्ण पासे अे प्रकारनां भग अे. अेश्वर्य, धर्म, यश, श्री, ज्ञान अने वैराग्य, आथी तेने 'भगवान' कहेवाय अे. गीता अर्थात् गायेल, अर्थात् त्रिथी युक्त भगवाननां मुभमांथी गायेल अेटले श्रीमद् भगवद् गीता.

• श्रीमद् भगवद्गीतानो परिचय-

भगवद् गीता भारत वर्षनां आध्यात्मिक भजानानां सौथी मूल्यवान रत्न तरीके विश्वमां प्रख्यात अे. भगवान श्रीकृष्णअे आ युगना आरंभ समये लगभग 5000 वर्ष पहलेलां भगवद् गीता कही हती. धर्मग्रंथनां अनुसार मार्गशीर्ष मासनां शुक्लपक्षनी अेकादशी तिथिमां श्रीकृष्णअे कुरुक्षेत्रना मेदानमां अर्जुनने गीतानो उपदेश आप्यो हतो. आथी आ तिथिने 'गीताजयंतीनां' दिवस तरीके मनाय अे. महाभारतनां लीभपर्वना अध्याय 23 थी अध्याय 40 सुधीमां भगवद्गीतानुं वर्णन अे. तेनां संकलनकर्ता महर्षि वेदव्यास अे. अने अेमां 700 श्लोको अे. गीतानां आ सातसो श्लोको कुल यार व्यक्तियो द्वारा बोलायेल अने सांभणेल अे. जेमां धुतराष्ट्र 1 श्लोक, संजय 42, अर्जुन 84, अने श्रीकृष्ण 573 श्लोको बोलेल अे. मात्र 45 मिनिटमां ज भगवाने आ ज्ञान अर्जुनने आप्यु हतुं. श्रीकृष्ण आ भूमि पर ब्रह्माना अेक दिवस अर्थात्

¹ भगिरथ दीक्षित भगवद्गीता अेक नया अध्याय प्रथम संस्करण 1987 भारत प्रिंटिंगप्रेस शहदरा दिल्ली, पृ.-2

² महाभारत लीभपर्व, अध्याय-43/3

8,60,00, 000 वर्षો પછી અવતાર ગ્રહણ કરે છે. ભગવાન શ્રીકૃષ્ણએ લાખો વર્ષ પહેલાં સૂર્યદેવને ભગવદ્ ગીતા કહી હતી. સૂર્યદેવે મનુને અને મનુએ ઇશ્વાકુને આપી. પરિણામે લુપ્ત થતી ગઈ. માટે ભગવાનને ફરીથી અર્જુનને કહવી પડી. ધર્મક્ષેત્રમાં કુરુક્ષેત્રમાં કૌરવો અને પાંડવો વચ્ચે અર્જુન પોતાના સ્વજનોને જોઈને યુધ્ધથી વિમુખ થવા લાગે છે. ત્યારે ભગવાન શ્રી કૃષ્ણે શોકમગ્ન અર્જુનને ગીતાનાં ઉપદેશ આપે છે. અને કહે છે કે-

કર્મકન્યેવાધિ કારસ્તે મા ફલેષુ કદાચન

મા કર્મફલહેતુર્ભૂઃ મા તે સઙ્ગગોસ્ત્વ કર્મણિ।³

અર્થાત્ હે અર્જુન! કર્મ કરવામાં તારો અધિકાર છે. ફળના વિષયમાં તું વિચારીશ નહિ. આથી તું કર્મના ફળોના હેતુ ના થઈશ. અને કર્મ ન કરવાના હેતુનો આગ્રહ પણ ના કર. અર્થાત્ અર્જુનનાં માધ્યમથી લોકોને શ્રીકૃષ્ણે કહે છે કે લોકો એ ફળની ઇચ્છા રાખવા વગર કર્મ કરવાં જોઈએ. ફળ આપવું અને ન આપવું એ તો પરમાત્માનાં હાથમાં છે. કારણ કે પરમાત્મા જ બધાનાં પાલનકર્તા છે.

યે યથા માં પ્રપદ્યન્તે તાંસ્તથૈવ ભજામ્યહમ્

મ વગ્માનુવર્તન્તે મનુષ્યા પાર્થ સર્વશઃ।⁴

અર્થાત્ હે અર્જુન! જે મનુષ્ય મને જે પ્રકારે ભજે છે અર્થાત્ જે ઇચ્છાથી મારું સ્મરણ કરે છે. તેને જ અનુરૂપ મે તેને ફળ આપું છું. બધા લોક બધા પ્રકારથી મારા જ માર્ગનું અનુસરણ કરે છે. અને શ્રીકૃષ્ણ કહે છે કે સંસારમાં જે મનુષ્ય જે વ્યવહાર બીજાનાં પ્રતિ કરે છે. બીજાં પણ તેવા જ પ્રકારનાં વ્યવહાર તેની સાથે કરે છે.

દા. ત. કંસે ભગવાનને મૃત્યુનાં રૂપમાં સ્મરણ કર્યો આથી ભગવાને તેને મૃત્યું આપ્યું.

આથી આપણે પણ ભગવાનને તેવી જ રીતે યાદ કરવાં જોઈએ. જેવી રીતે આપણે ભગવાનને પામવા ઇચ્છીએ.

● વર્તમાનમાં શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા

મહાભારત વર્તમાન કળિયુગ સુધીની ઘટનાનું નિરૂપણ કરે છે. હિન્દુશાસ્ત્ર અને પુરાણોમાં ગીતાનું સર્વપ્રથમ સ્થાન છે. ગીતાનાં ઉપદેશને બધાએ સ્વીકાર કર્યો છે. ગીતામાં સંપૂર્ણ વેદોનો સાર નિહિત છે. માનવ ઇતિહાસનો સર્વશ્રેષ્ઠ દાર્શનિક તથા ધાર્મિક એવો આ સંવાદ ભગવાન અને અર્જુન વચ્ચે થયો છે. ગીતાનું જ્ઞાન આપણને સારી રીતે જીવતા શીખવે છે. વર્તમાન સમયમાં ગીતાના સ્લોક બધાથી વધારે ભણાય છે અને જીવનના બધી જ સમસ્યાને ગીતાથી જોડીને તેની વ્યાખ્યા કરી છે. શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા વર્તમાનમાં આપણી બધી સમસ્યાનું સમાધાન પ્રસ્તૂત કરે છે. ગીતાના જ્ઞાનનું જેટલું મહત્ત્વ પ્રાચીન કાળમાં હતું. તે આજનાં સમયમાં પણ છે. ગીતાનું સૌથી વધારે મહત્ત્વ એ છે કે ગીતાથી સંબંધિત સામાન્ય મનુષ્યનાં સંદેહને અર્જુનનાં પ્રશ્નોનો માધ્યમથી દુર કરવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. વર્તમાન યુગમાં મનુષ્ય પોતાનાં ધર્મથી ભ્રષ્ટ થઈ ગયો છે. આથી આવા વ્યક્તિને ગીતાથી જ રાહ બતાવીને સાચા મનુષ્ય બનાવી શકાય છે. ગીતામાં આ શક્તિ છે કે તે હારેલ અને નિરાશ વ્યક્તિને સંપૂર્ણ બલ અને આશાની સાથે ઉભા કરી શકે છે. ગીતાને લઈને આજ-કાલ દેશ-વિદેશનાં તમામ વિશ્વવિદ્યાલયમાં શોધ થઈ રહી છે.

વર્તમાનમાં હતાશ દુઃખી મનુષ્ય માટે પણ ગીતા એક અંધારામાં પ્રકાશની જેમ છે. વર્તમાનમાં ગીતા ભારતમાં જ નહિ વિદેશોમાં પણ પોતાનું ધ્યાન પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે છે. ગીતાને સમજવા માટે કોઈ પણ લાયકાત જોતી નથી પણ તેનાં માટે શ્રીકૃષ્ણએ અર્જુનને કહ્યું છે કે -

ભક્તોઽસિ મે સખા ચેતિ રહસ્યં હ્યેતત્ ઉત્તમમ્।⁵

અર્થાત્ તું મારો ભક્ત છે. અને મિત્ર છે. તેથી આ ઉત્તમ રહસ્ય હું તમને જણાવું છું. નશો, માંસાહાર, ગેરકાયદેસર સ્ત્રી સબંધ, જુગાર વગેરે તરફ ગયેલા સ્ત્રી પુરુષ કુટેવો ત્યાગીને ગીતાના અંતિમ આદેશ 'સર્વદર્માન પરિત્યજ્ય નામ એક મમ

³ ગીતા.૨/૪૭

⁴ ગીતા ૪/૧૧

⁵ શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા 4/3

शरणं ब्रज⁶ अनुसार श्रीकृष्णना यरणमां पोतानुं श्रुवन अर्पण करी दीधुं छे. आ उपरांत भगवद्गीताने ‘गीतोपनिषद्’ तरीके पण सुप्रसिद्ध छे. ते वैदिक ज्ञाननां साररूप छे. जे मनुष्य हिंसा, तणाव, आत्महत्या तरङ्ग जाय छे ते मनुष्यनी आज आंतरिक कमजोरीने दूर करीने सशक्त बनवानुं माध्यम गीता ज छे ज्यां सुधी आ धरती पर मानवश्रुवननुं अस्तित्व रहशे त्यां सुधी भगवद्गीतानुं पण अस्तित्व रहशे. भगवाने गीतानुं ज्ञान कर्तव्यथी भटकेल अर्जुनने शीभववा माटे अने आववावाडी पेढीने धर्म ज्ञान शीभववा माटे छे. कोरेनां संकमणमां भय अने सुरक्षाथी विचलित थवेल मनने कल्याणमां गीता ज मददगार रही छे.

● उपसंहार-

गीतानां महामंत्र आइतोमांथी दूर करवावाणा छे. गीता आपणा अहंकारने दूर करे छे. अने येमां येवी आंतर शक्ति भरी हे छे. व्यक्ति पोतानां वास्तविक रूपने ओणभवा लागे छे. गीता मानसिक शांति जाणववा माटे बधांथी सारे प्रयास छे. जे व्यक्ति श्रुवनमां तेने उतारे छे सघर्षमां विजयी बने छे. जे मनुष्य प्रेमपूर्वक निष्काम भावथी भक्तोने आ गीता भणवशे ते निश्चित रूपथी मने प्राप्त करशे अर्थात् परमात्माने प्राप्त करशे. जे गीताने सांभणशे ते बधा पापोथी मुक्त थई जशे. गीता संपूर्ण मानवजातिनां उद्धार माटे छे.

● सहायक संदर्भग्रंथ सूचि

- [1] श्रीमद्भगवद्गीता श्लोकनो अर्थ साथे, गीता प्रेस गोरखपुर
- [2] भगवद्गीता तेनां मूल रूपे, द्वितीय आवृत्ति, भक्तिवेदांत बुक ट्रस्ट
- [3] श्रीमद् भगवत गीता, भा-स्वामी सम्पूर्णानंद स्वामी, प्र.- धर्मेन्द्र कुमार, दिल्ली संस्कृत अकादमी, मुद्रक-डॉलफिन प्रिंटो ग्राफिक्स
- [4] आत्मसाक्षात्कारनुं विज्ञान, प्रकाशक अने मुद्रित भक्ति वेदान्त बुक ट्रस्ट
- [5] भगवद् गीता, स्वामि अपूर्वानंद, रामकृष्ण मठ, नागपुर

⁶ श्रीमद्भगवद्गीता 18/66